

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/2695/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121429977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121429977.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 85104 Bratislava-Petržalka, IČO: 35937874, proti povinnému: B. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., XXX XX U., o vymoženie 1239,70 EUR s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/2695/2021 zo dňa 26. augusta 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/2695/2021 zo dňa 26. augusta 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 28. 07. 2021 domáhal od povinného vymoženiu 1239, 70 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - výkaz nedoplatkov č.k.. 1610151313 vydaný: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 85104 Bratislava-Petržalka, IČO: 35937874 (ďalej ako „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 18. 03. 2016 a vykonateľnosť dňa 18. 03. 2016. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom č. 233/2019 o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica, po posúdení návrhu, uznesením sp. zn. 33Ek/2695/2021 zo dňa 26.08.2021, zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, v časti vymoženie iných trov - paušálnych trov starej exekúcie vo výške 42 EUR.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie domáha od povinného vymoženiu peňažného nároku a iných trov vo výške 42 EUR (paušálnych trov starej exekúcie). Oprávnený uvádzal, že s poukazom na dôvodovú správu k § 9 ZoUNEK, môže požadovať od povinného aj úhradu paušálnych nákladov, ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Vyšší súdny úradník uviedol, že uhradením sumy 42 EUR bol zaviazaný oprávnený a nie povinný. Podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK, je náhradu možné priznať len za zaplatený súdny poplatok. Na náhradu iných nákladov oprávnený nemá nárok, znáša ich v zmysle § 6 ods. 2 ZoUNEK, on sám. Vyšší súdny úradník tak nemal osvedčené, že by táto povinnosť oprávneného prešla na povinného. Na základe uvedeného potom vyšší súdny úradník konštatoval, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil nárok v rozpore s ust. § 9 ods. 3 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, a preto v súlade s ust. § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, zamietol návrh oprávneného v časti iných trov (paušálnych trov starej exekúcie) v celkovej výške 42 EUR.

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Oprávnený v podanej sťažnosti poukázal na dôvodovú správu k § 6 ods. 1, ods. 2 zák. č. 233/2019 Z. z., v ktorej sa uvádza, že paušálne trovy zaplatí oprávnený, a aj keď v tomto

prípade paušálne trovy zaplatí oprávnený, z pohľadu „práva hmotného“ sa stanú príslušenstvom pohľadávky (ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky). Uvedené znamená to, že v prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie môže oprávnený požadovať ich náhradu ako úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. V súvislosti s vyššie uvedeným oprávnený ďalej poukázom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetný nárok vo výške 42 EUR klasifikuje ako príslušenstvo pohľadávky, konkrétne náklady spojené s jej uplatnením. Oprávnený poukázal aj na vzor elektronického formulára návrhu na vykonanie exekúcie, v ktorom je na stránke MS SR uvedená informácia, že „inými trovami sa pri starej exekúcii považujú najmä paušálne trovy na úhradu starej exekúcie vo výške 35,-EUR zvýšené o daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty“. Vzhľadom na tieto skutočnosti, považuje oprávnený svoj uplatnený nárok za dôvodný a preto navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Uviedol, že takýto právny názor je aj v súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu SR (napr. ÚS 239/2020-18, ÚS 240/2020-19, ÚS 236/2020-18), v záveroch odôvodnenia ktorých je uvedené: „oprávnenému nič nebráni podať opätovne návrh na vykonanie tejto exekúcie podľa § 9 zákona č. 233/2019 Z.z., v rámci ktorého si môže uplatniť aj náhradu paušálnych trov starej exekúcie ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky.“

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnene ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty', ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

10. Podľa § 6 ods. ZoUNEK, paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

11. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

12. Podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK, okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

13. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka súd považuje za presvedčivé, dostatočné a jasné, pričom vyšší súdny úradník sa vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie vo veci relevantnými, tvrdeniami oprávneného.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 8. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného konštatuje, že vyšší súdny úradník postupoval správne, keď s poukazom na znenie ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z., okrem náhrady súdneho poplatku za návrh, podaný opätovne po zastavení starej exekúcie, dospel k záveru, že oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním. Ustanovenie § 6 ods. 3 ZoUNEK je v danom zákone uvedené takým jednoznačným spôsobom, že nie

je možné dospieť k jeho opačnému výkladu tak, ako ho vykladá oprávnený s poukazom na dôvodovú správu k nemu. Súd zdôrazňuje, že dôvodová správa, na ktorú poukazuje oprávnený, nie je pre súd záväzná a pokiaľ aj uvádza, že paušálne trovy síce zaplatí oprávnený, ale z pohľadu „práva hmotného“ sa stanú príslušenstvom pohľadávky (ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky), čo znamená, že v prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie môže oprávnený požadovať ich náhradu od povinného, v paragrafovom znení zákona, ktoré je pre súd záväzné, takýto zámer zákonodarcu, upravený vôbec nie je. Rovnako nie je pre rozhodovanie súdu záväzná informácia uvedená na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, ktorá taktiež nie je právne záväzným normatívnym právnym aktom.

15. Rovnako súd poukazuje aj na skutočnosť, že oprávnený nedisponuje exekučným titulom na vymáhanie sumy 42 EUR voči povinnému, a preto paušálne náklady súdneho exekútora spojené so zastavením starej exekúcie nemôže pri opätovnom podaní návrhu na vykonanie exekúcie uplatňovať nielen podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK, t.j. zo zákona, ako náhradu trov spojených s podaním návrhu na vykonanie exekúcie, resp. ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale predovšetkým s poukazom na ustanovenia § 45 a § 61r Exekučného poriadku, keďže jednou zo základných zásad exekučného konania je, že exekúciu možno viesť zásadne iba v rozsahu nárokov vyplývajúcich z exekučného titulu, uvedených v poverení na vykonanie exekúcie a trov exekúcie. Oprávnený nedisponuje exekučným titulom podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, nakoľko upovedomenie o zastavení starej exekúcie je exekučným titulom súdneho exekútora voči oprávnenému a nie oprávneného voči povinnému. Rovnako, pokiaľ by oprávnený uvedený nárok uplatňoval voči povinnému ako príslušenstvo pohľadávky, podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, potom ani k takémuto príslušenstvu, nedisponuje oprávnený spôsobilým exekučným titulom voči povinnému. Náklady spojené s uplatnením alebo bránením práva sa nestanú príslušenstvom pohľadávky skôr, než je o nich príslušným orgánom rozhodnuté.

16. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti preto dospel k záveru, že oprávnený nedisponuje žiadnym exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné viesť exekúciu voči povinnému, v časti sumy zamietnutej napadnutým uznesením.

17. Exekučný súd môže záverom už len dodať, že súd musí vychádzať zo zákonnej úpravy ZoUNEK, či iných právnych predpisov tak, ako ich schválila Národná rada SR väčšinou hlasov svojich poslancov. Zákonodarca ponechal oprávnenému po zastavení starej exekúcie iba možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náhradu nákladov, ktoré s tým oprávnenému vznikajú, mu však zákonodarca priznal vo vzťahu k povinnému iba v rozsahu opätovne zaplateného súdneho poplatku (§ 9 ods. 3 ZoUNEK).

18. Exekučný súd nemôže akceptovať ako „exekučný titul“ zamýšľané zábery predkladateľa návrhu zákona uvedené v Dôvodovej správe k zákonu, ktoré zákonodarca (poslanci Národnej rady SR) nezahrnul do ustanovení samotného zákona. Ak by tak súd urobil, postupoval by arbitrárne, svojoľne, v rozpore so ZoUNEK a v rozpore s ďalšími ustanoveniami Exekučného poriadku.

19. K rozhodnutiam Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré oprávnený poukazuje, súd uvádza, že predmetné rozhodnutia Ústavný súd SR vydal v skutkovo odlišnej právnej veci. Ústavný súd sa zaoberal zastavením tzv. starých exekúcií súdnym exekútorom na základe osobitného zákona, teda v rozpore s prejavom vôle oprávneného, ktorého zákon zaťažil ešte aj platením trov súdneho exekútora v takto zastavenej exekúcii. Ústavný súd sa v uvedenom tom ktorom rozhodnutí preto zaoberal predovšetkým podstatou a zmyslom prijatia ZoUNEK a postupom súdneho exekútora určeného týmto zákonom. Znením ustanovenia § 9 ods. 3 ZoUNEK sa ústavný súd vôbec nezaoberal. Skutočnosť, že v závere toho ktorého svojho rozhodnutia uviedol jednu vetu, na ktorú poukázal oprávnený, súd v kontexte ostatného odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR, nepovažuje za zaujatie stanoviska Ústavného súdu SR k aplikácii a výkladu § 9 ZoUNEK.

20. Naproti tomu súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 557/2021 zo dňa 14.10.2021 v ktorom konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky (oprávnenej) v časti, v ktorej namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru - z dôvodu, že exekučný súd vykonanie exekúcie v časti vymoženía nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 42 Eur zamietol z dôvodu, že paušálne trovy spojené s

ukončením starej exekúcie má znášať sťažovateľka a táto povinnosť neprechádza na povinného - je zjavne neopodstatnená. Rovnaké závery prijal Ústavný súd aj v uznesení sp. zn. III. ÚS 158/2022 zo dňa 10.3.2022.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd sťažnosť oprávneného považoval za nedôvodnú, keďže oprávnený nedisponuje exekučným titulom voči povinnému na vymáhanie nároku, ktorý si v podanom návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil a zamietol ju.

22. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

26. Súd na podklade vyššie uvedeného výkladu a zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách sťažnostného konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.02.2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

27. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (8)